

ת"פ 20322/09/20 - מדינת ישראל נגד בראא עבדה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 20322-09-20 מדינת ישראל נ' עבדה

לפני בעניין:	כבוד השופט מוחמד חאג' יחיא המאשימה	מדינת ישראל ע"י חטיבת תביעות י-ם - משטרת ישראל
נגד הנאשם	בראא עבדה ע"י ב"כ עו"ד אנור בשיר	

גזר דין

- (1) הנאשם הורשע ביום 13.7.2022, על-יסוד הודאתו, בביצוע עבירת תקיפה שגורמת חבלה ממש, עבירה לפי סעיף 380 בחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").
- (2) לפי האישום (המתקון) שהוגש אותו יום, ביום 3.9.2020 בשעה 16:00, בשוק מחנה יהודה בירושלים, פנה מר א.א. (להלן: "המתלונן") לאחיו של הנאשם, מר ה.ע. (להלן: "האח") והעיר לו על מקום החניה שבו החנה את רכבו. בין המתלונן לבין האח פרץ ויכוח שבמהלכו דחפו השניים אחד את השני והמתלונן אף פתח את תא המטען של רכבו של האח וזרק ממנו חפצים. במקום נכחו מספר אנשים שהפרידו בין הניצים. מספר שניות לאחר מכן, האח הוציא מרכבו בקבוק מים, התקרב לעבר המתלונן והשניים החלו לדחוף ולהכות אחד את השני. אז, הנאשם, שהיה במקום והבחין במתרחש, פתח את דלת רכבו של אחיו, הוציא חפץ, הכה באמצעותו את המתלונן בראשו ובעט בו ברגלו. כתוצאה מכך, נגרמו למתלונן חתך בראשו, שנסגר באמצעות סיכה, וחבלה ברגלו.
- (3) בשים לב לגילו הצעיר של הנאשם (יליד 2002) הוזמן תסקיר של שירות המבחן.
- (4) לפי התסקיר מיום 14.5.2023, בתמצית מתוך שמירה על צנעת הפרט, הנאשם בן 21. נעדר עבר פלילי. הנאשם גדל במשפחה ששומרת על אורח חיים תקין. הוא סיים 12 שנות לימוד וכיום הוא עובד ויציב בתעסוקתו. במקביל, הוא החל בלימודים אקדמיים, כך שהוא עובד בבקרים ולומד בערבים. עקב האירוע מושא האישום הוא נעצר מאחורי סורג ובריה, לאחר מכן היה עצור בפיקוח אלקטרוני למשך 4 חודשים ובהמשך נפתחו חלונות בתנאים המגבילים שהושתו עליו.

(5) ביחס לעבירה שבה הורשע, הוא נטל אחריות ותיאר כי ברקע האירוע היה יכוח בין המתלונן לאחיו שגלש לעימות פיזי. הוא נקט באלימות כלפי המתלונן מתוך רצון להגן על אחיו ופעל באופן אימפולסיבי ושיקול דעת לקוי. התסקיר עמד על התרשמותו מכך שהנאשם מתקשה להסביר לעומק את התנהגותו האלימה. עוד עמד על כך כי קיים חשש שהנאשם יתקשה לנגד דרכים אדפטיביות ויבחר לנהוג בצורה לא מותאמת במצבי לחץ ודחק, כך שהוא נזקק לסיוע ויד מכוונת. כל אלה מהווים גורמי סיכון להישנות המעשה העברייני. לצד זאת, הוא הביע אמפתיה כלפי המתלונן ואף ציין כי הניצים התפייסו ב"סולחה" וכיום הוא נמצא עמו ביחסים טובים. הנאשם הביע חרטה על התנהגותו וציין שהפיק לקחים, מה גם שלא נראה כי מתקיימים אצלו דפוסים עברייניים מושרשים. הנאשם גם הביע נכונות להשתתף בתוכנית טיפולית. כל אלה מהווים גורמי סיכוי לשיקום.

(6) לאחר כל זאת, ועל מנת למנוע חשיפת הנאשם לחברה עבריינית, התסקיר בא בהמלצה לענישה חינוכית בהיקף מורחב לצד צו מבחן, ולכל היותר השתתפות עבודות שירות, לצד ענישה נלווית.

תמצית טענות הצדדים

(7) המאשימה טוענת, בין השאר ובעיקר, זאת לאחר עמידה על הערכים המוגנים, על נסיבות ביצוע העבירה ועל המלצת שירות המבחן, כי מתחם הענישה ההולמת בנסיבות העניין נע בין מאסר לתקופה קצרה ועד 15 חודשי מאסר. ביחס למיקום העונש במתחם, גורסת המאשימה כי בהתחשב בנסיבות, כאשר מדובר בקטטה ובמעשה בריוני, ראוי למקם את העונש בחלק הבינוני של המתחם ולגזור על הנאשם 9 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות לצד ענישה נלווית.

(8) הנאשם - באמצעות בא-כוחו עו"ד א' בשיר - טוען מנגד, בין השאר ובעיקר, כי על רקע סכסוך בין המתלונן לבין האח, סכסוך שגלש לעימות פיזי ודחיפות הדדיות, בשלב מסוים הגיע הנאשם ופעל כפי שפעל במטרה להרחיק את המתלונן. קיימת היכרות בין הניצים מתוקף עבודתם בשוק. מיד לאחר האירוע, בהתערבות אחרים, הנאשם הגיע להסכם פיוס עם המתלונן שבו שילם לו פיצוי בגובה 15,000 ₪. הנאשם היה עצור מאחורי סורג ובריח למשך כשלושה שבועות (מיום 4.9.2020 עד יום 23.9.2020). לאחר מכן הוא שהה בפיקוח אלקטרוני עד יום 20.1.2021, וממועד זה ועד 3.4.2021 הוא שהה במעצר בית מלא. בהמשך, עד הקראת הכרעת הדין הוא היה במעצר בית בתנאים מקלים יותר. הנאשם מבקש להישען על תסקיר שירות המבחן שהוא תסקיר חיובי ומציע תוכנית טיפולית. נוכח גילו הצעיר (בגיר-צעיר) יש להעדיף את ההליך השיקומי על-פני ההליך העונשי. לפיכך, מאחר ואין לו עבר פלילי, אין לו הסתבכויות נוספות מאז ביצוע העבירה, סטודנט להנדסאות ועתידו לפניו, זאת לצד המשפחה התומכת בו, יש להקל בעונשו ולאמץ את המלצת שירות המבחן. ההגנה הציגה אישור לימודים (3/נ) והסכם "סולחה".

(9) גם הנאשם עצמו דיבר לפניו בדיון. הוא הביע חרטה על המעשה וציין כי נהג בצורה לא נכונה. הוא רווק ולומד באקדמיה. אין לו התנגדות להשתתף בקבוצה טיפולית אצל שירות המבחן והוא מוכן לכל צעד שיקדם אותו בחייו.

דין והכרעה

(10) הערכים המוגנים: אין להכביר במילים ביחס לכך שהפעלת אלימות היא מעשה אסור בדין, פסול חברתית וגם מכוער, שפוגע בביטחון האישי והבסיסי של הקורבן, שלווה נפשו ושלמות גופו, כל זאת לצד העלבון וההשפלה שיכולים גם ללוות מעשה זה ולגרום לפגיעה רגשית ונפשית אצל הקורבן.

(11) נכון, כל מעשה ומעשה נבחן לגופו, ונסיבות מקרהו של פלוני מובחנות מנסיבות מקרהו של אלמוני. ואולם, כמכלול, "יש לעקור מן השורש את נגע האלימות שפשה בחברתנו. במלחמה זו מוטל על בתי המשפט תפקיד חשוב ביותר, שעיקרו הוקעת התופעה וגזירת עונשים מחמירים על אלו הבוחרים לנקוט בדרך האלימות" (ע"פ 8991/10 מכבי נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (27.10.2011)). עוד על הצורך בענישה מרתיעה להתמודדות עם נגע האלימות, ראו והשוו: ע"פ 6277/20 היילי נ' מדינת ישראל, פסקה 36 (24.3.2021); ע"פ 4173/07 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (16.8.2007).

(12) אשר לנסיבות ביצוע העבירה: אין מחלוקת כי הנאשם תקף את המתלונן על רקע ויכוח אלים שהיה בין האחרון לבין האח במסגרתו המתלונן פתח את תא המטען של רכב האח וזרק ממנו חפצים ובהמשך האח והמתלונן הכו אחד את השני. הנאשם ביצע את המעשה תוך קטטה אלימה כשבידו הוא אווז חפץ, ועקב התנהגותו נגרמו למתלונן חתך בראשו וחבלה ברגלו. מסתבר כי קיימת היכרות מוקדמת בין כל המעורבים. נכון, התערבות הנאשם לא הייתה מנותקת הקשר כאמור והיא באה על רקע הבנת סיטואציה מסוימת שבה אחיו מעורב באירוע אלים ומותקף. למרות זאת, התנהגות הנאשם חמורה ומפחידה, במיוחד שהוא עצמו לא היה צד בתחילת התרחשות האירוע והוא עצמו לא נפגע או איום על-ידי המתלונן. ללא ספק, התנהגות הנאשם לא הייתה פרופורציונלית להתנהגות המתלונן ויש להוסיף אותה.

(13) מדיניות הענישה הנוהגת: לאחר בחינת פסיקה רלבנטית, לעתים עם עבירות נוספות בנסיבות מחמירות יותר או מקלות, וכן לאחר שנתתי את דעתי לטיעוני הצדדים, נראה כי מנעד הענישה הנוהגת הוא רחב מאוד ויכול לנוע בין ענישה חינוכית וצופת פני עתיד (לרוב של"צ מורחב) ועד שנת מאסר מאחורי סורג וברח (ראו והשוו עם השינויים המחוייבים:

- רע"פ 2486/19 נאטור נ' מדינת ישראל (11.4.2019);
- רע"פ 1884/19 שמריז נ' מדינת ישראל (14.3.2019);
- רע"פ 2323/17 פלוני נ' מדינת ישראל (12.6.2017);
- רע"פ 4265/15 דדון נ' מדינת ישראל (22.6.2015);
- רע"פ 3463/15 פלוני נ' מדינת ישראל (21.5.2015);
- ע"פ (מחוזי-ים) 28138-02-16 ל' נ' מדינת ישראל (7.9.2016);
- ת"פ (שלום-ים) 8317-11-19 מדינת ישראל נ' קראעין (1.6.2023);
- ת"פ (שלום-ים) 38194-09-19 מדינת ישראל נ' פלוני (20.10.2021);
- ת"פ (שלום-ים) 58188-07-18 מדינת ישראל נ' פלוני (10.1.2021).

(14) נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה: הנאשם היה בין 18.5 במועד ביצוע העבירה. הוא בן 21 כיום. אין לו עבר פלילי ומאז ביצוע העבירה לא נפתחו נגדו תיקים חדשים. הנאשם נטל אחריות על מעשהו, הן לפני שירות המבחן הן לפני. בדיון הטיעונים לעונש הוא הביע חרטה והתרשמותי מכנות דבריו. זה המקום לציין כי הנאשם הודה במיוחס לו בכתב האישום המתוקן, שלושה חודשים לפני דיון ההוכחות שהיה קבוע, הכל תוך חיסכון בזמנם של הצדדים, של העדים ושל בית המשפט, על כל החיסכון בחוויה הרגשית שנלווית למעמד שמיעת עדות קורבן העבירה. לא פחות חשוב מכך, ממוצגי ההגנה (נ/3), עולה כי נערך הסכם פיוס בין המתלונן לבין הנאשם ואחיו, שישה ימים לאחר האירוע (ביום 9.9.2020), ובמסגרתו סוכם כי ישולם למתלונן סך 15,000 ₪. הסניגור מסר כי הסכום כבר שולם.

(15) האמור, נוסף לעובדה לפיה מדובר באירוע רגעי ובלתי מתוכנן, זאת לצד התרשמות שירות המבחן לפיו הנאשם אינו מגלה דפוסים עברייניים, כל אלה נזקפים לקולת העונש.

(16) במלאכת גזירת הדין אף ניתנה הדעת לשני נתונים בחייו של ההליך: הראשון - הריכוך המשמעותי בין האישום המקורי לבין האישום המתוקן, שבא לידי ביטוי, בין השאר, במחיקת הוראת חיקוק של פציעה כשהעברין מזויין, עבירה לפי סעיף 335(א)(1) בחוק העונשין. השני - מסתבר כי לאחר האירוע, נעצר הנאשם מאחורי סורג ובריח למשך כשלושה שבועות. לאחר מכן, הוא שהה במעצר בית בתנאי פיקוח אלקטרוני למשך 4 חודשים, ובמשך שהה במעצר בית בתנאים שהוקלו מעת לעת ועד מתן הכרעת הדין. ללא ספק, מדובר בתקופה משמעותית שבה שהה הנאשם תחת מגבלות שונות על חירותו.

(17) לאור כל האמור, סבירה בעיניי המלצתו של שירות המבחן שמאזנת היטב בין הפן השיקומי לפן העונשי בהתחשב במכלול הנסיבות וגילו של הנאשם. אני סבור כי ניתן למקם את העונש בנסיבות המקרה לפני בתחתית המתחם.

תוצאה

(18) לאור האמור, אני משית על הנאשם את העונשים הבאים:

(א) הנאשם יבצע 300 שעות לתועלת הציבור לפי תוכנית שיקבע שירות המבחן ותובא לעיוני תוך 45 יום. שעות אלו יבוצעו תוך שנה. לעניין זה מופנית שימת לב הנאשם להוראת סעיף 71ד(3) בחוק העונשין לפיה אם יופר צו השירות, רשאי בית המשפט להטיל עונש אחר במקומו.

(ב) ניתן בזאת צו מבחן לשנה שבמסגרתו ישולב הנאשם בקבוצה טיפולית, לפי שיקול דעת והנחיות שירות המבחן.

(ג) הנאשם ירצה 4 חודשי מאסר ככל שיעבור עבירת אלימות או איומים, תוך 3 שנים מהיום.

(ד) מטיל על הנאשם קנס בגובה 3,000 ₪ או 10 ימי מאסר במקומו. הסכום ישולם בחמישה תשלומים חודשיים שווים ועוקבים, כאשר התשלום הראשון ישולם עד יום 21.8.2023, השני - 21.9.2023, השלישי - 21.10.2023, הרביעי - 21.11.2023 והחמישי - 21.12.2023. התשלומים יבוצעו לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות: בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה www.eca.gov.il; מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000; במזומן בכל סניף של בנק הדואר.

(19) לאור סכום הפיצוי ששולם למתלונן, לא יושת רכיב פיצוי.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

המזכירות - להודיע לשירות המבחן.

ניתן היום, ב' תמוז תשפ"ג, 21 יוני 2023, בהעדר הצדדים.